

„LÉGY A VENDÉGÜNK, LÉGY AZ EMLÉKÜNK...”

Bizonyára ismerősen cseng ez a refrén a kedves olvasó számára is. Sőt, minden bizonnyal sok régi, szép, meghitt emléket, pillanatot, barátságot idéz. Szeretünk táborozni, együtt lenni, nagyokat nevetni, alkotni, barátkozni, játszani és ezek csodás emlékeit gyűjteni. Így volt ez korábban és nincs ez másként ma sem, bár körülöttünk felfordul a világ, a nyár mégsem múlhat el tábor nélkül. Gyermekeknek, pedagógusnak szüksége van az együtt töltött kötetlen időre, játékra, közös élményekre, töltökezésre az új tanév kezdete előtt.

A tanév végével mindenki számára kiderült, hogy nyári táborokat csak szigorú szabályokkal, a járványügyi helyzethez igazodva tarthatunk, és leginkább napközis tábort, ottalvós táborokra még várunk kell. Júniusban kolléganőmmel, Szendreyné Bere Évával gondoltunk egy merészet, álmodtunk egy nagyot és beadtunk egy pályázatot az Erzsébet Táborok Alapítványhoz, amelyet nagy örömünkre meg is nyertünk. Az elnyert pályázat biztosította 20 gyermek egyhetes táborozásának teljes költségét. Táborunkat augusztus utolsó hetére terveztük, ezzel is segítve az iskolai környezethez való visszaszoktatást.

Programunk összeállítása során nem csak az izgalmas, változatos időtöltésekre tettük a hangsúlyt, hanem fontosnak tartottuk a környezetvédelmet, sportot, kulturális és történelmi értékeink, hagyományaink megismerését célzó programokat is. Így a hét folyamán volt alkalmunk kézműveskedni, melynek során elsőként táborzászlót készítettünk. Ezt ünnepélyesen fel is vontuk az iskola előtti zászlótartó rúdra, majd pénteken szomorúan leengedtük, és tudomásul vettük, hogy véget ért a tábor.

Készültek ablakmatricák, dekoráltunk saját szájmaszkot és bögrét, készült tenyérfestéssel tábortabló, madáretető, könyvjelző, sok-sok alkotás vasalósgyöngyből, póló batikolás, horgolás technikájával különböző virágok. Bármilyen kézműves tevékenység került terítékre, a táborozók nagyon lelkesek és aktívak voltak.

Kirándulásaink alkalmával jártunk az erdőben Göd felé, játszótéren, Nőtincsen a Seholszigeten, megmásztuk a Nógrádi várat. A vár faláról bámulatos panoráma tárult a szemünk elé és megcsodálhattuk a Börzsöny hegység vonulatait. Seholszigeten nagyokat játszottunk a különböző játszótéri játékokon, az állatsimogatóban simogattunk, barátkoztunk a különböző állatokkal.

A sport nevében többféle tevékenységen vehettek részt diákjaink: játékos ügyességi feladatokban próbálhatták ki magukat a futballpályán, a hét során sokat fociztak, pingpongoztak és nem utolsó sorban pénteken próbaútra mehettünk a készülő kerékpárúton. Az egyik legnagyobb öröm volt

számukra, hogy biciklizhettünk, nagyon fegyelmezetten, egymásra figyelve tették meg az utat a kerékpárúton és a bölcsődéig vezető úton oda és vissza. Még arra is jutott időnk, hogy új mozgásformával ismerkedhessünk, ízelítőt kaphattunk Fülöp Csilla, Csilla néni vezetésével a zumbáról, mint táncos-zenés mozgásformáról. A szünetek között egy-két érdekességet is megtudtunk a zumba történetéről. Köszönjük még egyszer Csilla munkáját, lelkesedését, amellyel színesítette és támogatta tábori programunkat.

A környezettudatosságra nevelés fontos alapja intézményünknek, lévén, hogy Örökös Öko iskolai címet is kaptunk, ennek jegyében a heti programunk során bekapcsolódtunk a Csomádi Önkormányzat által szervezett Fagondozó piknikbe, ahol kigazoltuk, locsoltuk a tavasszal elültetett facsemetéket a bölcsőde melletti játszótéren és annak környékén. Ennek a munkának jutalmaként finom paprikáskrumplival látták vendégül szorgos kezű, dolgos táborozóinkat.

A helyi hagyományok megismerése, lakhelyünk múltja, kultúrája mai életünknek alapkövei közé tartozik, ezért is lényeges, hogy minél többet megismerjünk eleink életéből. Ebben volt segítségünkre a Szlovák Kisebbségi Önkormányzat, akik támogatták táborunkat. A csütörtök délutánt a tájházban töltötte csapatunk, hatalmas vendégszeretettel, sok mosollyal várt és fogadott bennünket Marika néni, Lidi néni és Márta néni. Nagyon hálásak vagyunk nekik mindenért. Meglepetésként, meleg kemencében sült finom kakaóscsigával vendégelték meg bennünket. A délután folyamán kenyeret készítettünk, bejártuk a faluházat és sok érdekességet tudtunk meg Csomádról Lidi nénitől. A kenyérkészítés során minden gyerek saját kenyérkét dagasztott, figyelemmel kísérte a tészta megkelését, majd a kemencében való elkészülését. Az illatok jó messzire szálltak. Csillogó szemek várták, hogy kinyíljon a kemence ajtaja – vagy, ahogyan egy gyermek fogalmazott a pékség ajtaja - és mindenki magával vihesse a saját otthonába az általa elkészített kenyeret, amelyet örömmel tehetett a vacsora asztalra a családjának.

Természetesen a héten volt rengeteg játék, társasjáték parti, mese, kacagás, beszélgetés, rengeteg finomság. A járványügyi protokoll szigorú betartásával, fertőtlenítéssel.

Reményeink szerint mindenki élményekkel gazdagon térhetett haza a tábor végeztével. Mi nagyon jól éreztük magunkat, a csillogó szemek és mosolyok feledtették a fáradtságot és feltöltötték a lelkünket, amivel nekiindulhatunk az új tanév kihívásainak.

A tábor alatt rengeteg fotó készült, dokumentáltunk az utókornak és kedvcsinálónak a többieknek. Szeretettel osztunk meg néhány örömteli pillanatot és sort, gondolatot a gyerekektől:

„Nagyon jó volt a tábor!!! Vicces volt és jót szórakoztunk!!! Minden programot nagyon élveztem!!!”

„Nekem nagyon tetszett az, hogy sok-sok jó programon vehettem részt.”

„A Seholsziget volt a legjobb.”

„Tetszett, hogy sokat túráztunk, kirándultunk, sok program volt, sose unatkoztam.”

„Kedves Táborvezetők! Nagyon jól éreztem magam ezen a héten. Én nagyon várom már a következő alkalmat, hogy újra jöhessek. Ezek az ötletek nagyon jók voltak. Köszönöm, hogy az egész héten szórakozást hoztatok a napomba! Köszönöm ezt a szép hetet!!!”

Hálás szívvel köszönjük, köszönöm magam és a gyerekek nevében a sok segítséget, támogatást, biztatást mindenkinek, aki bármilyen formában is, de hozzájárult, ahhoz, hogy a gyerekek egy csodás hetet tölthessenek együtt a nyári szünet utolsó hetében.

Lajtosné Dudok Mária, táborvezető

